

Отже, можна сказати, що період пандемії став переломним моментом, який підштовхнув підприємства до застосування бізнес-планування для збереження своїх позицій на ринку. За допомогою такого планування підприємці можуть визначити основні пріоритети розвитку своєї компанії, зрозуміти, в які саме інноваційні проекти найкраще спрямовувати гроші, розробити нові шляхи виходу на цільовий ринок та підвищити лояльність своїх споживачів.

Література:

1. Вагнер І. М., Демко І. І. Вплив COVID-19 на економічний розвиток малого і середнього бізнесу в Україні. *Вісник університету банківської справи*. №1. 2020. с. 59-66

2. Панасенко М. Ю., Шульгіна Л. М. Теоретичні основи бізнес-планування інноваційних проєктів в умовах невизначеності та ризику. URL: https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/22440/1/2_10_Panasenko.pdf

3. Закон України «Про інноваційну діяльність» № 40-IV від 4 липня 2002 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text>

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ СТРАХОВИКА

Клименко Д.В.

Науковий керівник: Чвортко Л.А., к. е. н., доцент

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

В сучасних умовах розвиток ринкової економіки в Україні неможливий без розвиненої страхової галузі, адже зміни, що відбулися в країні, зумовили необхідність використання учасниками господарських відносин страхування як важливого елементу економічного механізму та способу захисту від несприятливих подій, стихійних лих та катастроф.

Ефективне управління створює основу для економічного процвітання страхової системи в цілому, та страхової компанії зокрема. Головним завданням управління страховою діяльністю є розвиток страхового бізнесу через активізацію системи продажів страхових полісів та інших напрямів діяльності страховика.

Страховий менеджмент – це професійне управління страховою діяльністю страхової компанії, що спрямоване на максимізацію прибутку за умови раціонального використання всіх наявних ресурсів [1, с. 13].

Сутність управління у сфері страхування розкривається в його функціях, які виявляються в конкретних видах управлінської діяльності, що здійснюються за допомогою спеціальних прийомів і способів. Окрім того, під функціями страхового менеджменту розуміють відповідну організацію роботи та контроль діяльності страхової компанії. Загальновизнаним серед вітчизняних учених є твердження, що сутність управління страховою компанією найкраще

розкривають такі функції, як: планування, організація, мотивація та контроль.

Управління страховою діяльністю обумовлюється цілями страхової компанії в певному економічному середовищі, зокрема на страховому ринку. Розрізняють економічні та соціальні цілі управління страхуванням. Економічні цілі пов'язані з основними причинами створення страхової компанії. Такі цілі відображені в статуті страховика й визначаються, як вид діяльності щодо захисту майнових інтересів юридичних та фізичних осіб, що спрямована на отримання прибутку на капітал, вкладений акціонерами страхової компанії. Соціальні цілі управління страхуванням пов'язані насамперед з необхідністю повного задоволення потреб у захисті клієнтів страхової компанії, а також з потребою створення оптимального набору страхових продуктів, адекватних відповідним страховим інтересам. При цьому має забезпечуватись ефективний страховий захист вказаних майнових інтересів, а також належний рівень обслуговування споживачів страхових послуг [4, с. 9].

Економічні та соціальні цілі страхової компанії визначають завдання страхового менеджменту, основними з яких є:

1. Створення економічного механізму управління прибутковістю страховика – управління обсягом та структурою активних та пасивних операцій страхової компанії, вартістю її акцій, а також доходами та витратами.

2. Управління ліквідністю за умови оптимізації прибутку – управління грошовими потоками, організація контролю за станом високоліквідних активів, прогнозування стану платоспроможності страхової компанії.

3. Управління ризиками, притаманних конкретним об'єктам страхування, щодо яких укладаються відповідні страхові угоди – розробка методології оцінки страхових ризиків; ведення обліку страхових випадків та супутніх обставин, що призвели до реалізації ризику; стандартизація процедур управління наявними страховими ризиками.

4. Управління персоналом страхової компанії – забезпечення максимальної реалізації його трудового потенціалу, що передбачає: організацію підвищення кваліфікації працівників, їхнього професійного розвитку; запровадження ефективних матеріальних та моральних стимулів праці тощо.

Забезпечення фінансової стійкості страхових компаній, на думку В. Братюк, посилення їх позицій на страховому ринку передбачає проведення роботи з глибокого й всебічного менеджменту страхових операцій [2, с. 71]. Об'єктивна оцінка прибутковості й перспективності страхових операцій, виявлення резервів для подальшого розширення страхового поля сприятимуть ефективному використанню наявного потенціалу страхової компанії.

Нині, на наш погляд, питання управління страховою діяльністю доцільно розглядати з позицій управління процесом надання страхових послуг. Діяльність страховика насамперед має визначатися змінами ринкового середовища. Атмосфера зростаючої невизначеності спонукає страховиків до розробки низки нових страхових продуктів, які покликані забезпечити страхувальників та застрахованих адекватним захистом від можливих новітніх ризиків [3, с. 65].

Гнучке реагування на запити страхувальників та тенденції щодо реалізації страхових продуктів стане можливим лише завдяки ефективній політиці маркетингового менеджменту страховика.

Отже, соціально-економічна ситуація в нашій країні висуває особливі вимоги до системи управління діяльністю таких суб'єктів господарювання як страхові компанії.

Економічно виправданого функціонування зможуть домогтися лише ті страховики, які проведуть якісні перетворення у цій сфері, а також зацентують свою увагу на потребах страхувальників, використовуючи ефективні прийоми та способи страхового менеджменту.

Література:

1. Аранчій В. І., Остапенко О. М., Остапенко Т. М. Страховий менеджмент: навч. посіб. Полтава: ПДАА, 2018. 252 с.
2. Братюк В. Сучасні аспекти й завдання страхового менеджменту. *Галицький економічний вісник*. 2014. № 4. С. 69-76.
3. Чвертко Л. А., Вінницька О. А., Корнієнко Т. О. Стан та проблеми розвитку туристичного страхування в Україні. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2020. Вип.16. Т.1. С. 58-67.
4. Шірінян Л. В. Страховий менеджмент. Київ: НУХТ, 2014. 143 с.

АЛГОРИТМ СТВОРЕННЯ ПЕРСОНАЛ-ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ ПРАЦІВНИКІВ АВТОТРАНСПОРТНИХ ПІДПРИЄМСТВ, ЩО ЗАЙМАЮТЬСЯ ВАНТАЖНИМИ ПЕРЕВЕЗЕННЯМИ

Колодченко Д.О.

Науковий керівник: Устіловська А.С., викладач

Харківський національний університет будівництва та архітектури

Автотранспортні підприємства, що займаються вантажними перевезеннями є частиною інфраструктури нашої країни. Це важлива частина, що забезпечує та обслуговує інші підприємства. Від її ефективної своєчасної роботи залежить робота інших галузей. Виникає необхідність органічно поєднати математичний алгоритм та людський фактор. І якщо алгоритм можна скласти та розрахувати основні параметри, то людський фактор можна «усунути» лише вплинувши на поведінку персоналу, змодельовавши її.

Виникає необхідність підбору інноваційних методів управління для транспортних підприємств, що здійснюють вантажні перевезення автомобільним транспортом.

Слід зосередити увагу на трьох аспектах:

1. Заміна старих непрацездатних методів управління персоналом на інноваційні, спрямовані на вирішення існуючих проблем.
2. Підбір інноваційних методів управління персоналом має залежати від обраної категорії персоналу.